

om, at perioder på den særlige skatteordning skal afvikles inden for 10 år, foreslås afskaffet.

Valget mellem 25 pct. beskatning i tre år og 33 pct. beskatning i fem år skal træffes senest på tidspunktet for sidste rettidige indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvor den særlige skatteordning første gang vælges. Valget gælder fra det tidspunkt, hvor den pågældende indtræder i den særlige skatteordning, og kan omgøres én – og kun én – gang i løbet af hele den periode eller samtlige de perioder, hvor den særlige skatteordning anvendes, jf. stk. 4 og 5. Ønsker man at omgøre sit valg, skal dette dog senest ske ved udløbet af de første 36 måneder under ordningen svarende til den periode, hvor det er muligt at blive beskattet med 25 pct.

Det vil således være muligt at ændre sit valg, men det vil ikke være muligt at pendle frem og tilbage mellem de to varianter af ordningen. Som hidtil vil man ikke efterfølgende kunne vælge beskatning efter de almindelige regler for indkomstår, hvor den særlige skatteordning er valgt.

Som ovenfor nævnt skal valget mellem 25 pct. beskatning i tre år og 33 pct. beskatning i fem år træffes senest på tidspunktet for rettidig indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvor den særlige skatteordning første gang vælges. Dette rejser et praktisk spørgsmål, idet det så vil være muligt at gå ind i ordningen og vælge den ene sats fra begyndelsen, hvorefter den anden sats vælges, når det endelige valg skal træffes. Det foreslås derfor, at der i denne situation foretages regulering for den pågældende periode, således at for meget betalt skat udbetales som overskydende skat, mens for lidt betalt skat opkræves som restskat. I begge tilfælde foretages der sædvanlig renteberegning. Tilsvarende vil skulle gælde, hvis den pågældende undervejs omgør sit valg, jf. ovenfor.

Det skal tilføjes, at hvis arbejdsgiveren ved ansættelsesforholdets påbegyndelse indeholder skat med 25 pct., hvorefter lønmodtageren på tidspunktet for rettidig indgivelse af selvangivelse for det pågældende indkomstår vælger beskatning med 33 pct., kan arbejdsgiveren ikke anses for at have indeholdt kildeskat med for lavt beløb. Det samme gælder, hvis lønmodtageren senere omgør sit valg. Hvis arbejdsgiveren fortsat indeholder 25 pct. skat, efter at lønmodtageren har valgt 33 pct. skat, vil der selvsagt være tale om indeholdelse med for lavt beløb med de konsekvenser, der følger heraf, jf. kildeskattelovens §§ 68-69.

Som nævnt under de almindelige bemærkninger eksisterer der et efterbeskatningskrav for personer, som

ikke har været ude af dansk skattepligt i en periode på fem år forud for ansættelsen under den særlige skatteordning. Dette krav går ud på, at skattefordelene mistes, hvis den pågældende bliver i Danmark i mere end fire år efter udløbet af perioden på bruttobeskatning. Disse regler foreslås videreført, jf. stk. 6 og 7. Efterbeskatningskravet gælder dog ikke for personer, hvis kvalifikationer som forskere er godkendt, jf. § 48 E, stk. 5. Kravet gælder heller ikke, når et forskningsråd attesterer, at den pågældende person udfører forsknings- og udviklingsarbejde.

Begrebet forsknings- og udviklingsarbejde skal som hidtil forstås som arbejde inden for rammerne af OECD's retningslinier for forsknings- og udviklingsarbejde. Efter OECD's retningslinier (gengivet i bilag 1) er forsknings- og udviklingsarbejde defineret som skabende arbejde på systematisk grundlag med henblik på at øge den videnskabelige og tekniske viden, eller udnyttelse af den eksisterende viden til at anvise nye praktiske anvendelser. Dette gælder såvel inden for de teknisk-naturvidenskabelige områder som forskning inden for sundhedsvidenskab, samfundsvidenskab, økonomisk planlægning, systemanalyser m.v. Fælles er, at der kræves et nyhedselement.

Som hidtil vil udgifter til obligatoriske udenlandske sociale bidrag ikke skulle medregnes i grundlaget for indeholdelse af skat, jf. stk. 8. Sådanne udgifter medregnes ikke, når de er omfattet af ligningslovens § 8 M, stk. 2. Dette er af betydning, når den skattepligtige er undergivet social sikringslovgivning i et andet land, og sociale bidrag påhviler den skattepligtige selv.

Det er imidlertid efter EU-reglerne muligt for lønmodtagere, som er socialt sikret i udlandet, og hvor de sociale bidrag efter udlandets regler påhviler arbejdsgiveren, efter aftale med arbejdsgiveren at påtage sig arbejdsgiverens forpligtelse til at svare sociale afgifter. Regeringen har fremsat lovforslag om, at der skal gives lønmodtageren fradrag for de sociale bidrag, som vedkommende har påtaget sig – ganske som der gives fradrag, når bidragene efter udlandets lovgivning påhviler lønmodtageren selv – når der indgås en sådan aftale (jf. lovforslag L 31).

Hvis en person under den særlige skatteordning er undergivet udenlandsk social sikringslovgivning og indgår en aftale med sin arbejdsgiver om selv at betale bidraget, bør der være samme adgang til ikke at medregne bidragene i grundlaget for skatten, som der gælder i den situation, hvor bidraget påhviler lønmodtageren selv. Regeringen vil efter vedtagelsen af L 31 fremsætte ændringsforslag til dette lovforslag i overensstemmelse hermed.